

**ДОКЛАД НА КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СТДБ
ПРЕД ВЪРХОВНИЯ КОМИТЕТ НА СЪЮЗА**

Дейността на СТДБ през 2015 г.

Уважаеми членове на Върховния комитет,

Позволете ми в началото на моя доклад да направя отчет за дейността на Съюза през изтеклата година. През 2015 г. цялата дейност по изпълнение на приетата План-програма за работа на Върховния комитет, на Централното ръководство, на Председателя на СТДБ, на тракийските дружества по места и на съставните структури на Съюза и на неговите членове, бяха насочени към реализацията на идеи и дейности, имащи за цел:

1. да издигнат ролята и влиянието на организацията в българското общество;
2. да повишат нейния авторитет като разпознаваема и значима гражданска, патриотична и неправителствена структура, заемаща своето достойно място в обществено-политическия живот на страната във време на нарастващи рискове за националната идентичност и бъдещето на България;
3. да запълнят важни пространства на активност, в които държавата не може да се справи.

В това отношение следвахме традициите на тракийската организация, които винаги са били насочени към:

- Запазване на духовните ценности, паметта за миналото, традициите, обичаите на тракийските българи и техните потомци.

- Отстояване интересите на тракийци и техните наследници както вътре в страната, така и във връзка със загубеното имущество по време на тяхното прогонване от родните огнища.
- Защита на националния интерес, родолюбието и патриотизма в условията на глобализация и евроинтеграция, когато рязко е отслабен суверенитета на държавата, застрашена от външни домогвания и геополитически апетити, и е налице тенденция на размиване на националното съзнание, на удари по националната идентичност.
- Утвърждаване на българските корени, свързани с православието, славянството и кирило-методиевото дело, правещи ни част от съответния цивилизационен ареал, от който не би трябвало да се откъсваме. Особено в днешните реалности, когато в страната наблюдаваме противопоставяне между русофили и русофоби, туркофили и туркофоби, западници и антизападници, а Европа е заливана от нова вълна на преселение на народите, която отправя предизвикателства към съществуващите версии на християнството в различните държави на континента. Картината става още по-мрачна, ако отчетем, че абсолютизирането на неолибералния пазар и декласацията на големи маси от хора водят до рухване на духовни ценности и морал.

Най-важното в работата ни бе да предизвикаме градивни и оживителни процеси в Съюза на тракийските дружества, да укрепим организацията кадрово и структурно, за да се чува силно

нейният глас в българското общество и сред нашите сънародници в чужбина.

Днес можем да отчетем със задоволство, че през изтеклата година бяха отбелязани по подобаващ начин всички заложен в План-програмата за 2015 г. основни прояви, организирани от Съюза на тракийските дружества. **Благодарение на това и на възрожденските усилия, воля и дух на тракийци бяха изпълнени и основните задачи, залегнали в нея, а именно:**

- Обогатяване на дейността с цел разширяване масовия характер на организацията, прием на нови членове, обхващащи нови социални и възрастови групи, създаване на нови структури в страната.
- Тържествено отбелязване на значимите дати, събития и личности от историята на тракийското движение.
- Работа по патриотичното възпитание и укрепване на националното самосъзнание на българското население в Родопите.
- Развитие на тракийското младежко движение и създаване на кадрови резерв на Съюза.
- Обогатяване на библиотечния и електронния архив, създаване на азбучен и систематичен каталог, с възможност за оторизиран достъп от всички членове на СТДБ.
- Участие в проекти и инициативи от национален мащаб в защита на националните интереси и просперитета на страната като член на ЕС.
- Тясно взаимодействие със сродни обществени организации в страната и в чужбина.

- Разширяване на аудиторията на в. „Тракия“ и увеличаване на абонамента му, както и увеличаване на броя на читателите на електронния ни сайт.

За нуждите и задачите на СТДБ 120 г. след неговото начало

През 2016 година се навършват 120 години от създаването на първото тракийско дружество и началото на организирано тракийско движение. Ние ще отбележим по подобаващ начин тази годишнина, която отново поставя на дневен ред въпроса защо е нужна днес Тракийската организация, 120 години по-късно. Дали нейната значимост в края на XIX век е била важна, и каква е тя в началото на XXI в. ? Нужна ли е тя днес на фона на ограничения суверенитет и на отказа на страната ни от характеристиките на националната държава, при новото геополитическо разположение на силите на Балканите, където държавите се удвоиха през последните две десетилетия, а в региона отново водят битка помежду си Турция, Русия и големите западноевропейски държави, заедно със САЩ, представени от НАТО и ЕС? Нашата позиция е, че именно в тази ситуация, когато България се нуждае повече от всякога от национален дух, национални сили, възраждане на българското, оцеляване в една все по-сложна международна среда, е необходима и тракийската организация. Някога тракийци бягаха в България при своите сънародници, за да оцелеят в рамките на своята държава. Сега над 2 милиона българи напуснаха, а границите ни с Турция и територията на Петрова нива, Странджа, Малко Търново, където правим своите ежегодни събори, през

изминалата година са били пресечени от близо 30 хиляди нелегални емигранти, които са от различен цивилизационен ареал и създават една съвсем нова ситуация в страната. На територията на тракийския регион, особено по границата има тенденция за промени в етническият и религиозният състав на населението. Нашите взаимодействия с турските власти се усложняват от техните неоосманистки амбиции и действия, от това че по думите на създателя и дългогодишния лидер на ДПС в България Турция е създавала сред лидерите на тази партия и сред населението „пета колона“, която заплашва България от етнически разделения и сблъсъци. Конфликтът в Близкия Изток и ислямистката вълна там се пренася все повече в Турция, а чрез Турция и към нашия континент, при което Тракия може да се превърне в един от най-рисковите региони на континента. Известно е, че броят на сражаващите се в редовете на ислямска държава на човек от населението на Балканите е по-голям отколкото, в която и да е друга част на Европа и завръщането на тези хора в нашия регион ще засили рисковете от терористични актове и конфликти.

Именно в тази ситуация СТДБ би следвало да се издигне до равнището на историческите очаквания. Ако държавата е все по-неефективна и зависима отвън, ако голяма част от неправителствените организации са финансирани със стотици милиони отвън, за да прокарат чужди и бедствени за страната ни интереси, то една от двете най-стари и патриотични организации в България, каквото е СТДБ, е нужна на България повече от всякога.

Големият въпрос е може ли организацията самостоятелно да носи подобни отговорности? От формална гледна точка тя има

разгърнати структури, активности в цялата страна, има организационен календар на прояви, но СТДБ би бил силен, ако отделните дружества са силни и влиятелни по места сред населението, като проявяват активност неговите структурни звена и членове. Това обяснява и стратегията на Съюза на тракийските дружества.

Първо, това обяснява нашето търсене на пътища за осигуряване на тракийски представители сред общинските съветници и кметове по места. Такава беше всъщност цялата наша активност, с която се ангажирахме по времето на местните избори. Формулата да подкрепим всички кметове и общински съветници, които подкрепят тракийската кауза и организация, доказва своята основателност. От друга страна тя руши тезата, че тракийската организация е обвързана с една партия. Като пример за добро взаимодействие може да посочим работата ни в София, Ст. Загора, Бургас, Сливен, Созопол, Поморие, Свиленград, Маджарово и др. Много добре работим с кмета на град София, която бе отличена с най-високото отличие на Съюза – златен медал „Петко войвода” с лента. По време на церемонията г-жа Фандъкова заяви: „Вашата, тракийската кауза е и моя кауза!“ С една дума нашата стратегия е да превърнем тракийската кауза в кауза на колкото се може повече кметове и областни управители. Укрепнаха нашите връзки с най-голямото сдружение на общини – Регионалната организация на общините „Тракия”. Това дава нови възможности на нашите местни дружества, които активно взаимодействат с органите за местно самоуправление, ангажират тези органи в съпричастност с тракийската кауза и много по-енергично да работят по места за поддържане на българския национален дух, за възпитание в

патриотизъм на базата на уроците от историята, които предаваме на младото поколение.

Второ. Ръководството на СТДБ се стреми да установи добри контакти с президентството, за да може да използваме всички възможни лостове да налагаме нашите искания и влияние. Изключително добре работим с вицепрезидента Маргарита Попова, а предишният вицепрезидент Ангел Марин е активен участник в редица наши мероприятия.

Трето. Взаимодействаме в своята дейност с различни министерства, особено с Министерство на външните работи и с неговия отдел за Югоизточна Европа. Тракийската организация е включена в обществени и консултативни структури при обсъждане на важни проблеми за българската държава, като Обществения съвет към Министерство на външните работи, както и в Националния съвет за сътрудничество по етническите и демографски въпроси към Министерския съвет на Република България.

Четвърто. Организираме съвместни прояви с представители на различни държавни институции, които присъстват и участват в наши дейности. СТДБ излезе с инициатива пред държавните органи да бъде отбелязана от тях значимостта на нейни дейци, които имат особено важна роля както в тракийската организация, така и за България като цяло. В резултат на това, факт е удостояването на г-н Костадин Карамитрев посмъртно и на г-жа Петра Мечева със званието „Почетен гражданин“ – съответно на Хасково и Стара Загора. Тракийската организация изразява своето удовлетворение и от признанието на д-р Щерев, който бе удостоен с орден „Стара планина“ – първа степен за заслуги към

българското здравеопазване, а Калинка Сгурова със „Златен век“ за заслуги към българската култура. Ние изпитваме заслужена гордост, че в нашите редици са национално значими, признати учени, общественици и тракийски дейци като: проф. Делчо Порязов, проф. Иван Филчев, Никола Инджов, ген. Тодор Бояджиев, акад. Георги Марков, акад. Воденичаров, проф. Стати Статев, проф. Георги Янков, Иван Грантски, Елена Алекова и други.

Пето. Взаимодействието с Българския парламент бе фактор за получаване на подкрепа за тракийската организация. Българският парламент откри и тази година своето заседание на 26 март 2014 г. като почете деня на Тракия. Силно се надяваме това да стане традиция. По инициатива на членовете на Централното ръководство ген. Нонка Матова и Румяна Вълчева, във взаимодействие с ТНИ и с помощта на д-р Ваня Стоянова, инициирахме две законодателни предложения за опазване на паметниците на културата и обществените библиотеки.

Шесто. Може да се оцени като изключителен успех факта, че СТДБ успя да покаже своята значимост за българското общество и да получи, макар и скромно целево финансиране от бюджета на българската държава вече втора година. Това е признание от страна на държавата, че Съюза на тракийските дружества е национално значима организация, която работи за националния интерес, за разлика от стотици други организации, които са щедро финансирани, но с други цели. Държавата, респективно правителството и Парламента, оцени нашата социална и обществена значимост. Това осигурява съответния минимум от

възможности за функционирането ни, които ние с всеотдайни усилия трябва да максимизираме.

Седмо. Имаме споразумения за сътрудничество с БАН и работим активно с УНСС, УНИБИТ, СУ „Св. Климент Охридски“ и други ВУЗ в страната. Председателят на БАН и Ректорът на УНСС са членове на нашата организация. Имаме предложение от БАН през тази година да поканим партньорите им от Македонската академия на науките да присъстват на нашия събор и научна конференция на Петрова нива през август.

Осмо. Взаимодействаме с медиите, за да може нашата кауза да получи достатъчно публична подкрепа. Специално трябва да отбележа нашата работа с Българската национална телевизия, която със съдействието на Тракийския научен институт и СТДБ направи два филма по проблемите на тракийските българи – „Балканската война и геноцида“ и „Загубеното Беломорие“. Независимо от подобрената статистика има какво още да се желае.

Девето. Изхождайки от известната формула за вестника като колективен организатор и пропагандатор обръщаме особено внимание на ролята на вестник „Тракия“ като инструмент за връзка в организацията, създаване на публично пространство, в което се виждат основните ни дейности, отбелязват се различните събития, формира се общо мислене. На всеки две седмици в него намират отражение всички основни наши дейности. Вестникът служи като своеобразно огледало на това, което правим, на всичко което се публикува по тракийските проблеми в страната.

В същото време преформулираме известната фраза, че ако нещо го няма в медиите, то като че ли изобщо го няма, в нова сентенция – ако нещо го няма в дигиталното пространство, където

може да се види от целия свят, значи не съществува. Затова и постепенно дигитализираме нашата дейност чрез сайта, който създадохме. Той на практика публикува информация за Съюза на тракийските дружества, за Тракийския научен институт, за Политически клуб „Тракия” и в. „Тракия” в електронен вид. Въпреки, че на някого може да се стори малък броя на посетителите, който към декември 2015 г., е над 65 000 посетители, трябва да отчетем два факта:

1. посетителите са от различни държави;
2. посетителите са държавни институции на България - Президентство, Народно събрание и министерства.

Посетители на сайта са граждани на различни държави - България, САЩ, Канада, Украйна, Русия, Румъния, Турция, Германия, Белгия, Франция, Гърция, Сърбия, Кипър, Македония, Испания, Чехия, Швеция, Швейцария, Малта, Австрия, Италия, Великобритания, държави от Централна и Латинска Америка и др. Създали сме и виртуална библиотека, в която се качват Известията на ТНИ и много други книги, статии, брошури, третиращи проблеми на тракийци и Тракия. Нашата амбиция е да развиваме активно този процес на дигитализация, изхождайки от предпоставката, че дигиталната мрежа във все по-висока степен се превръща в колективния организатор на XXI век. Ако чрез интернет днес ислямска държава въздейства върху хиляди хора и привлича хиляди избиратели, ако там се премества голяма част от икономическата, интелектуалната, идеологическата, политическата активност, очевидно в перспектива ние ще трябва да отделяме нарастващо внимание именно върху този инструмент за комуникация.

Ролята на СТДБ за запазване на паметта, идентичността, културата и духовното богатство на тракийските българи

Често възниква въпросът за целесъобразността от повторенията на провежданите от СТДБ дейности, чествания, срещи. Чуваха се предложения да се съкратят и да се правят през 5 години. Ние смятаме, че сегашната обстановка налага тяхната повтораемост. Те са необходими, защото са свързани с нашата идентичност, с ценностите, които носим, с възпитанието на ново поколение. Устойчивото поддържане на живота на една общност, на нейната идентичност винаги е било свързано с циклична повтораемост ежегодно на определени чествания, празници, събирания, ритуали, символи, чрез които се утвърждава нейната цялостност и продължителност във времето.

СТДБ е между малкото организации в страната, която се опитваше и опитва да свързва настоящето с миналото, да опазва корените на българина, а не да ги изскубва и запраща без корени в един или друг край на света, без минало, без памет. Ние сме тук, за да пазим традицията, да пазим миналото и ще го правим, каквото и да ни струва това. Ще го правим срещу всички Херостратовци, които с помощта и на чужди сили се опитват да взривяват и да унищожат това минало.

Затова и през миналата, и през тази година, и през следващата ще чествуваме тържественото 26 март – Деня на Тракия и Одринската епопея. Бяха проведени и ще провеждаме Националния тракийски младежки събор „Илиева нива“, Ивайловград, Националния тракийски събор „Богородична стъпка“

в Стара Загора, Националния тракийски женски събор в с. Аврен, Традиционните тракийски събори в Одрин при църквите „Свети Георги“ и „Свети Константин и Елена“, Националния тракийски гергьовски събор в Поморие, Националния тракийски фестивал „Божура“ - Средец, Националния тракийски събор в Кърджали, Националния тракийски фолклорен събор „Св.Св. Константин и Елена“ в Бродилово, Националния тракийски събор, посветен на Илинденско-Преображенското въстание в Родопите в с. Славейно, Националната среща „Завръщане към корените“ в Созопол, Националната инициатива-поход „По обратния път на дедите ни“, Националния тракийски събор, посветен на славянството и православието в с. Светлен. Затова чествахме 112 години от Илинденско-Преображенско въстание на „Петрова нива“, 102 години от разорението на тракийските българи в Маджарово с поход „По пътя на дедите“, организиран със спомоществователството на доц. Атанас Щерев и с активната организаторска роля на члена на Върховния комитет Димитър Шалапатов.

Затова за нас са важни и различните фолклорни празници, сборове, чествания. Те са свързани с борбата на СТДБ на културния фронт, пазят нашето наследство във времена, в които като че ли всичко се разпада или няма нищо, което да има ценност, освен така нар. европейски или евроатлантически ценности.

В последния четвърт век в България твърде много сили се опитаха да скъсат връзката на настоящето с миналото, да прекъснат каквато и да е приемственост, да ни изобретят коренно различно минало, да противопоставят поколенията. Затова и

организирахме поредна инициатива за привличане на вниманието на младото поколение към тракийската проблематика. По инициатива на Тракийския женски съюз, със съдействието на Тракийския научен институт организирахме Националния ученически конкурс за есе и мултимедийна презентация под надслов: „Капитан Петко Войвода – живот, посветен на свободата“.

Нашите корени са в общото минало, общи спомени, обща памет, обща трагедия, но живеем във времена, когато все повече на Балканите, а и не само на Балканите, историята започва да се чете по различен начин, да се водят битки за нея и разни хора да се опитват да фалшифицират не само българската история от времето на турското робство и Възраждането, но и историята на тракийци. Такива битки вървят и между отделните държави на Балканите, няма защо да си затваряме очите. Вървят с нарастващ интензитет и между България и Турция, а в България се засилва разделението в оценката на събитията на различните етапи от отношенията между българи и турци в Османската империя и след това в Република Турция. Неосманистката интерпретация на историята на Турция все по-активно прави опит да се налага и на наша територия. Ето защо възпоминателните събития имат за цел да пазят истината и паметта за събитията, такива каквито са били.

СТДБ и Българската православна църква

Историята на тракийци е неотделима от историята на Българската православна църква и ние работим тясно с нея. Наясно сме, че православието с неговата история, с неговото

минало и настояще е важна характеристика в идентичността ни на тракийци и на българи. Затова отделяме специално внимание към собствеността и екзархийските имоти в Турция. Имахме активна роля във възстановяването на църквата „Свети Никола” в Лозенград, където са родени бележити българи като Антим I, Димитър Михалчев, Иван Орманджиев и някога там са живеели над 20 хиляди българи. Тракийската организация все участие при възстановяване на Националния християнски събор „Спасовден“ в Ямбол.

СТДБ има добро взаимодействие и с Екзархийското настоятелство в Истанбул. Предприети бяха действия по създаването на музейната експозиция „Тракия” в метоха срещу желязната църква „Свети Стефан” в Истанбул. Наши представители в лицето на д-р Боряна Бужашка и д-р Ваня Стоянова обработиха архивния фонд на Екзархията в Истанбул и предприеха действия по копирането на основните документи, които да бъдат запазени като важен източник за възстановяването на картината на миналото на тракийските българи.

По време на посещението на вселенския патриарха Вартоломей в България, му връчихме писмо, в което настояхме категорично за запазване на паметника на Антим I в Одрин в двора на църквата „Св.св. Константин и Елена”. В полученото публично писмо подчертахме, че паметникът на Антим I е изграден и поставен там по идея и със спомоществователството на нашия Съюз и категорично смятаме, че той не трябва да бъде пипан. Това наше искане получи силна обществена подкрепа. В отговор на нашето искане, адресирано и до Светия синод на Българската православна църква, Светия синод взе решение да

откаже на Вселенския патриарх искането за преместването на паметника.

Израз на подкрепа за паметника бе и инициативата на депутати парламентаристи за отбелязването на 127 годишнината от смъртта на Екзарха, заедно с около 500 българи в Одрин. Независимо от това обаче, след посещението на Вартоломей в България стана ясно, че връщайки се в Турция, той е забранил службите на български език в българските църкви в Одрин. СТДБ протестира срещу този акт и подчерта, че за ремонти на църквите в Одрин нашата държава е дала поне половин милион евро, докато Вселенската патриаршия не е сложила и една керемида. Очевидно е, че някой цели изостряне на отношенията между българската и гръцка православни църкви на турска територия и Вселенската патриаршия, което може да има и съответни геополитически измерения.

През 2016 г. се навършват 200 години от рождението на Антим I и в тази връзка ние ще отбележим по съответния начин неговото дело, и ще продължим по всякакъв начин да доказваме правото на съществуване на неговия паметник в Одрин. Смятаме, че всеки опит за оскверняването и премахването на някой от паметниците на територията на Тракия, свързани с историята на българските тракийци е кощунство, на което трябва да се дава решителен отпор.

СТДБ отчита опитите на определени среди да сринат авторитета на Българската православна църква сред тракийските българи. Опити за това се правят не само от Вселенския патриарх Вартоломей, но и чрез утвърждаването от компетентния български съд на самостоятелна Тракийска църква, в чийто устав (чл. 1 и чл.

б) тя се обявява за правопреемник на всички западни и източни религиозни институции от времето на апостолите Павел и Андрей от I в. по нашите земи. Въпреки реакцията на Дирекция по вероизповеданията към МС, че правопреемство се доказва по съдебен път, а не чрез устав, сектата на братя Гайд е узаконена от Софийски градски съд като редовно вероизповедание в нашата страна. Тя има вече официална страница в интернет, където се качват проповедите и новините, свързани с нея. Във връзка с това представителите на СТДБ приеха на конференцията в Малко Търново през август 2015 г. специална декларация, възразяваща и протестираща срещу тези действия по ново разделение в църквата. Вероятно ще бъдат необходими допълнителни мерки за противопоставяне на опити от този род за разрушаване на православната традиция в тракийския регион.

За 90-годишнината от Ангорския договор

Тази година отбелязахме 90-годишнината от подписването на изключително важния за нас тракийци Ангорски договор. Нашата позиция е, че той не е триумф на българската дипломация, а резултат на изключително тежка, бедствена за България ситуация след националната катастрофа, сполетяла страната след Първата световна война. Но така или иначе в него се прави опит за решаване на имуществените проблеми на тракийци. Той поставя в дневния ред на двустранните ни отношения с Турция тази тема в определен смисъл и днес. Ето защо е важно в днешния ден, основавайки се на духа на Ангорския договор да продължим борбата за справедливо решаване на този въпрос. В същото време

ние не си правим илюзиите, че СТДБ може сам да реши този въпрос. Той продължава да бъде въпрос преди всичко на българската държава и нейните органи и политиката, която тя води.

90 години след подписването на този договор, той има и значими морални измерения с оглед способността на българската държава да провежда справедлива политика към своето население.

Ангорският договор е свързан и с други актуални проблеми. Той е свързан с българските бежанци от Тракия. Сега виждаме обаче, че турските изселници от 20-те, 30-те, 40-те, 50-те, 70-те години, се опитват да се възползват от вратички в българската съдебна система и след като са се отказали от българското си гражданство самите те или техните родители и то преди много десетилетия, сега отново си го връщат. Това, в контекста на открито неоосманистката стратегия на турското правителство и упоритите опити на ДПС да промени законодателството и да даде българско гражданство на милиони турски изселници, изглежда като дългосрочен план за промяна на етническата карта на България. Статутът на българското гражданство е част от националния суверенитет и националната сигурност. Никак не е случаен факта, че Турция не позволява българско гражданство, но очевидно поради дългосрочни стратегически намерения по отношение на България прави изключение единствено за изселилите се български турци. Затова смятаме, че е крайно време българската държава да направи разграничение между български и турски граждани при положение, че турската страна, която е много по-голяма и мощна, с много по-големи стратегически амбиции на Балканите, в Близкия Изток и Централна Азия, си е

направила сметката, че не е изгодно да позволява двойно гражданство на другите, а единствено само на българските турци. В този смисъл България трябва да реши ще има ли национално отговорна политика в това отношение или не. Това в никакъв случай не трябва да се разглежда като акт на недружолюбие към Турция, но не трябва да се нарушава принципът на реципрочност.

Турция ескалира поведението си и исканията си към българската страна, а досега нито едно българско правителство през последния четвърт век не включи тракийския проблем в двустранните отношения. В България се наблюдава настъпление от турската страна в областта на меката сила и отвоюване на определени територии с икономически инструменти, за тяхното етнодемографско прочистване, за вкарване на свързани с тази страна хора във важни за националната сигурност институции. За това се мълчи, това не се забелязва, дори напротив, подпомага се този процес. Затова ние настояваме за индивидуално разглеждане на тракийския проблем в двустранните отношения и сме против пакетното му разглеждане с други въпроси, както настоява турската страна.

Смятаме за естествено също българската страна да търси европейска солидарност и подкрепа по този въпрос. Защото засега търсене и проявление на такава солидарност няма. Нещата са обърнати с главата надолу. Европа настоя поради нейни геополитически причини да се откажем от Южен поток и от АЕЦ Белене, които имаха стратегическо значение за България и ние го направихме, проявихме солидарност. Санкциите срещу Русия се отразяват зле на и без това едва дишащата българска икономика, но ние отново бяхме принудени да се съгласяваме и да бъде

солидарни с ЕС, въпреки че в България живее най-русофилското население в ЕС и за нас това бе изключително тежък морален компромис. А в същото време, когато ние трябва да искаме неща, свързани с нашия национален интерес, както е при проблемите на тракийските българи, то за това страхливо се мълчи.

Ще отбележа също, че СТДБ реагира и ще продължи да реагира на едностранния подход на българските политици, които приеха в Народното събрание през януари 2012 г. Декларация за Възродителния процес като етническо прочистване, което не отговаря на реалностите, но досега не смеят да приемат Декларация за много по-страшното етническо прочистване, заграбване на имотите и геноцида на тракийските българи. Изглежда непонятно, че когато става дума за българските турци, които разпродадоха имотите си и заминаха за Турция, вадейки съответно паспорти за това, се приема декларация за етническо прочистване, а когато става дума за наше население, за тракийските българи, при които десетки хиляди са били избити и имотите им присвоени, без имуществения проблем да е решен и досега, страхливо се мълчи. Затова и СТДБ откликна през тази година и бе съпричастен при отбелязването на 100 годишнината от арменския геноцид. В търсенето на помощ за оценка на станалото с тракийските българи като геноцид, термин, от който българските политици се страхуват, СТДБ изпрати писмо до папа Франциск с възвание за признаване на геноцида над тракийските българи. Събитията в ДПС през декември 2015 г., смяната на неговото ръководство, както и безпрецедентната намеса на турските власти в този конфликт показаха крайната необходимост за повишена бдителност от българска страна по отношение на опитите на

Турция да реализира своята неоосманиска стратегия. Тракийската организация ще реагира на тази ситуация.

Ролята на науката в дейността на Тракийската организация

СТДБ провежда основни свои инициативи чрез тясно взаимодействие с Тракийския научен институт. Имаме ясното съзнание, че на Съюза са нужни научен анализ, събиране и анализиране, използване в нашата работа, на всичко, което се отнася в една или друга форма до тракийската проблематика. Затова и през тази година в дейността на организацията бяха проведени серия от научни конференции. Ще отбележа по-важните от тях:

- Конференцията на тема: „Екзархията и Българското национално движение в Тракия”, организирана от Тракийския научен институт (ТНИ), Съюза на тракийските дружества в България и община Малко Търново – 22 август 2015 г. на Петрова нива, Малкотърновско.
- Конференцията на тема „Тракия и тракийските българи в българската история: 90 г. от Ангорския договор”, организирана от СТДБ, ТНИ и Института за исторически изследвания към БАН със съдействието на Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва, проведена на 4 декември 2015 г. в Централния военен клуб.
- Конференцията „Автентичният тракийски фолклор – носител на традиция и идентитетите на нацията“ – Пловдив

Заедно с Тракийския научен институт и БАН сме започнали да реализираме инициативата по разработване на Енциклопедия

„Тракия”. Създадена е концепция, събран е колектив, създаден е словник за тази цел и през тази година ще се работи по неговото запълване със съдържание. Това е отдавнашна наша инициатива и забавянето ѝ досега се дължи изцяло на традиционните финансови причини.

През тази година бяха публикувани с помощта на СТДБ два тома (кн. 11-12 и 13) от известията на Тракийския научен институт, в които са отразени основните научни дискусии, организирани от него в периода 2011-2013 г. Предстои излизането и на следващия том, в който ще бъдат събрани дискусиите от различни конференции и кръгли маси, организирани в периода 2014-2015 г.

Бе направено проучване в Централния държавен архив и в Архива на МВнР. В ход е проучване в Централния военен архив за откриване на визуална и друга информация за българската църква „Св. Спиридон“ в Лозенград, която ще подпомогне инициативата за нейното възстановяване. Бе намерен нотариалният акт на църквата, съдържащ подробно описание на архитектурните и строителни детайли на сградата.

Международната дейност на СТДБ

Тъй като съдбата на тракийските българи винаги е била не само вътрешен, а и международен проблем, който в днешната ситуация е свързан и с нови и сложни геополитически отношения между България, Турция, Европейския съюз, НАТО, Русия, нашата дейност по решаването на тракийските проблеми винаги е била свързана и с активна международна дейност. По-специално през

изминалия период бих искал да отбележа няколко основни направления на тази дейност.

Първо. Поставянето на въпросите за прогонването, геноцида, имущественото обезщетение на тракийските българи пред Външно министерство във връзка с водените от него преговори, постоянните опити да получим подкрепа по този въпрос от Народното събрание.

Второ. Осъществяваме инициативи, свързани със задълбочаване на връзките и взаимодействието с българите в Русия, Крим и Украйна. Осъществени бяха контакти с кримските българи и наши делегации посетиха Рим и Киев, където отдадоха почит пред паметниците на Петко Войвода. Подехме инициатива за поставяне на паметни плочи на капитан Петко Войвода в Санкт-Петербург и на остров Крит. Търсим и решение с паметника на Войводата в родното му село Доганхисар, което сега е на територията на Гърция.

Трето. Развиваме активна дейност по опазването на българските паметници и църкви в Одрин, Истанбул и Лозенград.

Четвърто. Развиваме взаимовръзки с организации, които имат отношение към международните отношения, по-специално с Федерацията за дружба с Русия и ОНД. Бе подписан договор за дружба и сътрудничество с кримските българи и с българската общност в Русия. На посещение у нас бяха както Антон Киссе – президент на асоциацията на българите в Украйна, така и Иван Абажар – лидер на кримските българи.

В България има над 30 хиляди неправителствени организации, но се знае, че през последните години огромната част от тях са гледани в публичното пространство като представители

на Сорос и на неговата космополитна концепция за отворено общество, за които отвън през изминалите 26 години са получени около 2 милиарда лева, за да прокарват интересите на чужди държави, независимо дали от Запада или от ислямския свят. СТДБ има недостатъка да не получава гигантско финансиране отвън, но предимството не само, че е една от двете най-стари неправителствени организации в България, но и най-масовата организация, с най-голям членски състав и изцяло българска организация, служеща не на чужди сили, а на българските национални интереси. Такава е била, така и ще бъде, колкото да ни е трудно това. Ще бъде, с общите усилия на всички ни!

Тракийската организация показва нарастваща активност през отчетната 2015 г. Искам специално да отбележа, че това е резултат на дейността на стотици наши активисти и на тракийските дружества в страната на нейните структури и членове. Искам да благодаря на всички председатели и членове на дружества, на всички, на които са им скъпи тракийската кауза и България. Заедно можем да постигнем много повече. Неудовлетвореността от постигнатото ще бъде двигател за нашето по-нататъшно развитие.

Да си пожелаем здраве и успехи през Новата 2016 г., и достойно да посрещнем 120-та годишнина на нашата организация!

Благодаря за вниманието!